

Publicerad 2021-07-04 04:43 av Knark

Fånge

Jag var en fånge med ett oerhört ansvar, bakom mig i ledet stod dom som kommit för nära sanningen. De har skingrats ut i glömska och blivit månens lie. Vilsen på en trång yta en andandes rymd. Började vi tro och tillbe gudar. För att straffa varandra - som om vi någonsin hade ett val att födas.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Knark med Poeter.se id #45878 innehar upphovsrätten